

Minder “Easy Echtscheiding” dan gedacht

Als je in Google zoektermen ingeeft zoals “hulp bij echtscheiding” of “scheidingsmediation” verschijnt er in minder dan een seconde een ware tsunami van aanbieders van begeleiding bij (echt)scheiding op je scherm. Een beperkte selectie: “hulp-bij-scheiding”, “2divorce.nl”, “gratis echtscheidingshulp”, “allesoverscheiding.nl” en “easy-echtscheiding.nl” tot en met “Goedkoopste Scheiding”.

Uit een in december gepubliceerde uitspraak van het gerechtshof in Den Haag is te lezen hoe zo een “easy-echtscheiding” een (voormalig) echtpaar verging.

Deze man en vrouw waren 21 jaar met elkaar gehuwd op het moment dat zij zich in 2011 gezamenlijk tot een “echtscheidingsadviseur” wendden in 2011. Met deze mediator voerden zij één (1) gesprek. Er werd een echtscheidingsconvenant opgesteld en ondertekend. Dit werd door een advocaat namens hen bij de rechtbank ingediend.

Eén van de afspraken luidt dat meneer na de echtscheiding geen (partner)alimentatie aan mevrouw zal hoeven te betalen. De rechtbank wees alle verzoeken toe zoals door de advocaat namens beide partijen is verzocht, dus wel de echtscheiding, maar geen (partner)alimentatie.

Na de echtscheiding bedacht mevrouw zich en verzocht zij (alsnog) in 2013 de rechtbank Rotterdam een door meneer te betalen partneralimentatie vast te stellen van € 1.000 bruto per maand.

Volgens de advocaat van de vrouw was er (dat is de wettelijke grondslag) “ten tijde van het sluiten van de overeenkomst sprake geweest van grove miskenning van de wettelijke maatstaven”. De rechtbank wees het verzoek af. De vrouw kon zich daar niet bij neerleggen en ging in hoger beroep bij het hof in Den Haag. Daar vroeg zij € 1.500,- per maand partneralimentatie.

Het hof overwoog daarop als volgt:

“Partijen hebben zich voor de totstandkoming van hun echtscheiding tot een mediator van *Easy Echtscheiding* gewend. Vast staat dat er daar slechts één inhoudelijke bespreking heeft plaatsgevonden bij de mediator, die daarbij slechts ter sprake heeft gebracht dat de vrouw “recht heeft op partneralimentatie voor de duur van twaalf jaren”. Het inkomen van de man uit diens onderneming is daarbij niet aan de orde geweest.

Onduidelijk is of de mediator de wettelijke grondslagen voor partneralimentatie met partijen heeft besproken en of zij partijen heeft voorgehouden welk bedrag de man – op basis van deze grondslagen – voor partneralimentatie zou kunnen voldoen.”

Volgens het hof rust op de mediator de verplichting om zodanige informatie aan partijen te verschaffen dat zij over en weer inzicht hebben in hun rechten en verplichtingen.

Na de mediation is dus een door partijen ondertekend echtscheidingsconvenant voorgelegd aan de rechtbank. Dat is verzorgd door een advocaat die partijen daar nimmer persoonlijk over heeft gesproken en die dus ook geen informatie aan deze partijen heeft verstrekt over hun wederzijdse rechten en verplichtingen met betrekking tot alimentatie.

Volgens het hof brengt de zorgvuldigheidsnorm die de betreffende advocaat ten opzichte van zijn cliënten in acht had dienen te nemen, met zich mee dat hij zich had moeten vergewissen of partijen zich bewust waren van hun rechten en verplichtingen, zodat zij niet zonder kennis van zaken afstand zouden doen van mogelijke rechten. Nu hij dit niet heeft gedaan, is het hof van oordeel dat partijen niet bewust zijn afgeweken van de wettelijke maatstaven toen zij als uitgangspunt voor de behoefte van V, van haar netto inkomen ten tijde van de echtscheiding zijn uitgegaan.

Gelet op het inkomen van de man tijdens het sluiten van de overeenkomst en de hoogte van het gezinsinkomen tijdens de samenleving, komt het hof tot de conclusie dat er tussen de onderhoudsbijdrage waartoe de rechter zou hebben beslist en die welke partijen zijn overeengekomen, een duidelijke wanverhouding bestaat. Het hof is van oordeel dat het tussen partijen geldende convenant tot stand is gekomen "met grove miskening van de wettelijke maatstaven". Het vernietigde de beschikking van de rechtbank en bepaalde de door de man aan de vrouw te betalen partneralimentatie uiteindelijk voor de toekomst op € 1.278 bruto per maand.